

Zlínský patriot Přikryl dal hokeji sbohem

Vychoval bratry Hamrlíkovy, Čajánka nebo Balaščíka. Teď bude chodit po horách

DANIEL OSTRČILÍK

Zlín/ Patriot se loučí. Více než půlstoletí věnoval zlínskému hokeji. Své práci obětoval spoustu času. Stanislav Přikryl deset let aktivně hrával, později úspěšně trénoval mládež i muže. Nyní odchází z funkce sportovního manažera do důchodu.

Nejprve nastupoval za školní družstvo pod vedením bývalého ligového obránce Jaroslava Bořuty. Psal se rok 1957 a v Gottwaldově rostla umělá ledová plocha. „Tehdy jsem chodil do sedmé třídy. Soutěž nebyla ještě organizovaná, teprve se všechno rozjíždělo. Hráli jsme školní turnaje, až jsem nastoupil do přípravy s tehdejším dorostem Gottwaldova, kde mě vedli trenéři Nováček a Hrbáček. Tehdy začala mít dorostenecká liga nějaký systém. Trenér Vítězslav Nováček přivedl do nejvyšší soutěže nejprve dorostence a následně i první mužstvo,“ zasněženě vzpomíná Stanislav Přikryl.

V sezonách 1965/66 a 1966/67 sloužil vlasti. Narukoval do Košic, kde se setkal s Eduardem Svobodou, pozdějším spoluhráčem. „Strávil jsem tam necelý rok. Následně jsem byl převelen do Hodonína, kde tehdy byla parta kluků ze Zlína. Tenkrát jsme také vybojovali postup do druhé nejvyšší soutěže. Celou moji aktivní kariéru jsem bojoval na hraně, hrálo se o postupy, či udržení v lize,“ vypráví.

Vzpomínky zůstanou...

Po příchodu z vojny v přípravě na novou sezonu sehrál Gottwaldov doma přátelský zápas s národním mužstvem, které porazil 5:4. „Vstřelil jsem vítěznou branku. Pro mladého kluka, který se v týmu teprve zabýval, to byl velmi povzbuzující moment. Také proti Kladnu jsem jednou zaznamenal v domácím prostředí hatrick, na to se nezapomíná.“

V dresu s „G“ na hrudi odehrál celkem 10 sezon, z toho 6 bylo prvoligových. Díky zdra-

votním problémům v nich nastoupil „pouze“ ke 145 střetnutím. Nejvíce se mu vybaví vzpomínky na vítěznou kvalifikaci o postup do první ligy proti Zvolenu v ročníku 1975/76, kdy o postupu Gottwaldova rozhodl až sedmý duel v Praze. „Byly vypravěny zvláštní vlaky a autobusy plné fanoušků ze Zvolena i od nás. Vytvořili skutečně fantastickou a bouřlivou kulisu. Je to pro mě jeden z největších a nejhezčích zážitků. Tehdy jsme v první lize nebyli zabydlené mužstvo, takže i každé vítězství ze Sparty, z Brna či Bratislavy bylo krásné,“ vrací se do doby aktivní kariéry, kterou ozdobil 29 brankami v nejvyšší soutěži.

„Celou moji aktivní kariéru jsem bojoval na hraně, hrálo se o postupy, či udržení.“

70. léta byla v Batově měste ve znamení sestupové houpačky. Tehdejší TJ Gottwaldov se v nejvyšší soutěži nedokázal dlouho stabilně udržet. „Přestože jsme se napoprvé zachránili, v první sestupové sezoně 1969/70 jsme měli spoustu kluků na marodce, klíčoví hráči si léčili dlouhodobá zranění. Tenkrát se hokej hrával na kompletní tři pětiky. Když ze sestavy vypadly opory týmu, neměl je kdo nahradit. Kádr nebyl dostatečně široký, proto jsme sezonu nezvládli. Nikdy jsme neměli nic jistého. Stálo nás to spoustu sil, ale bojovali jsme,“ tvrdí Přikryl.

Nechtělo se mu cestovat, tak zůstal

Již na vojné se kariéra subtitlního forvarda začala komplikovat. Dostal zánět slepého střeva a musel podstoupit náročnou operaci. „Opět jsem se do toho dostal, ovšem kolem Vánoc se vždy dostávaly problémy s enormní únavou a vyčerpáním. Později jsem ještě prodělal další operaci se za-

SLAVNÝ OKAMŽÍK. Zlín dovedl k titulu v sezoně 2003/04 trenér Ernest Bokroš (vlevo). Velký podíl na historickém úspěchu klubu měl ale také Stanislav Přikryl (vpravo), který vychoval řadu hráčů Bokrošova mužstva. Foto: archiv Deníku

uzlenými střevy. Nebylo zbytečným, ve třiceti jsem musel skončit,“ konstatoval smutně.

Sotva pověsil brusle na hřebík, vrhl se do výchovy hokejových talentů. A šlo mu to náramně. Inu, posuďte sami. Mezi prvními nadanými hráči byl například Tomáš Kapusta a Jaroslav Otevřel. Později Radek Bonk, Michal Grošek, bratři Hamrlíkové a Rachůnkové, Petr Čajánek s Leškou či Jaroslav Balaščík. „Zastávám krédo, že není důležité se stát mistry republiky, ale vychovat co nejvíce talentů ve prospěch zlínského vrcholového hokeje,“ tvrdí trenér, jenž své práci věnoval přes 30 let svého života. V sedmi z nich vedl mužský celek na pozici asistenta, v ročníku 1991/92 byl hlavním koučem.

Zlínský klub nikdy neopustil. Byl mu věrný dodnes. „Nějaké nabídky dostal, ale nepříjal jsem je. Všechny jsem zvažoval, ale nechtělo se mi nikde cestovat. Pracovat s mládeží mě vždy bavilo. Zastávám názor, že ve Zlíně by v největší míře měli hrát odchovanci. S

kolektivem trenérů se nám dařilo jít tímto směrem a myslím, že se to daří i v dnešní době,“ podotýká Stanislav Přikryl.

Má možnost porovnávat. Pracoval s mládeží, trénoval také mužské celky. Přestože se jedná o jednu profesi, přístup i vedení tréninku se velmi liší.

„Zastávám názor, že ve Zlíně by v největší míře měli hrát odchovanci.“

„V extraligovém týmu je práce trochu jiná v tom, že hráči jsou vyspělejší po mentální i po hokejové stránce. Produkuje se hokej založený na taktice a určitých herních variantách. U mládeže vše směřuje k individuálním činům a zdokonalování techniky každého hráče. Také chcete vítězit, ovšem není to nejdůležitější,“ nabízí zajímavé srovnání Přikryl, jenž také ve zlínském klubu zastá-

val funkci sportovního manažera.

Náplň jeho práce byla rozmanitá. „Společně s trenéři jsem sledoval a vytipoval i hráče odjinud, kteří měli určitý talent. Mnoho práce je i v administrativní části, kdy je potřeba vyřídít přestupní listy, vyřešit financování a chod klubu. To již však má na starost tým pracovníků, kterého jste součástí, a ten musí vše zabezpečit. Ukoly si rozdělujeme a následně plníme,“ představuje své povinnosti, ke kterým si mnohdy přidal ještě trénování týmů mládežnické základny.

Relax v přírodě, ale také na hokeji

Na otázku, co mu hokej vzal a dal, reaguje okamžitě bez přemýšlení. „Vzal mi především část soukromí. S rodinou jsem trávil méně času. Práce mě úplně pohltila. Hokej jsem dělal celý život, prakticky od třinácti let jsem tady pořád. Známe tu každý kout. Na druhou stranu jsem získal

pocit zadostiučinění. Když se daří, máte výsledky a jde vidět kus odvedené práce, je to příjemné. Teší mě a mám radost z toho, že máma rukama prošlo mnoho hráčů, kteří to někým dotáhli,“ vyznal se Přikryl, pro něhož byla sezona 2008/09 ve Zlíně poslední.

Již rok přeluhoval. Nyní odchází do zaslouženého důchodu. Hokej již bude sledovat jen jako divák. „Budu se věnovat věcem, na které jsem neměl tolik času. Budu jezdit na chalupu i na kole, chodit po horách. Ovšem vždycky se rád budu vracet na stadion, potkávat se s dosavadními kolegy a dívat se na hokej, který se mi líbí ve všech podobách. Budu sledovat mládež i extraligu.“

Nebude mu přece jen každodenní shon a rutina scházet? „To si nedokážu v tuto chvíli vůbec představit. Organismus je zaběhnutý a počítá s tím, že se vrátí do pracovního procesu, ovšem bude se muset přeorientovat a zvyknout na jiný režim,“ uzavřel své povídání Stanislav Přikryl.

Pozor! Tady se kope. To bude kopaná!

Potřebujete opravit tribunu, hrací plochu nebo zázemí vašeho stadionu? Od těchto aktivit vás brzdí nedostatek peněz?

Fortuna přispěje na váš projekt! Ve 2. ročníku grantového projektu Podpora regionálního fotbalu Fortuna rozdělí mezi kluby částku minimálně 5 000 000 Kč!

Blíží informace a přihláška na www.ifortuna.cz a www.denik.cz

Mediální partner projektu
deník

FORTUNA
sázková kancelář

Mistrovství Evropy dechových hudeb – Praha 27. – 28. června 2009

Soutěžte s dechovkou

O vstupenky na Mistrovství Evropy s hlavní výhrou: víkendová vstupenka s ubytováním v hotelu Merkur, Těšnov 1162/9, 110 00 Praha 1

Soutěžní otázka č. 1:
Hlasujte od: 23. 5. do 27. 5.

Kdo vyhrál první Mistrovství Evropy v roce 2000?

- A – Moravanka
- B – Gloria
- C – Tössstaler Blaskapelle

Každá 100. SMS se správnou odpovědí vyhrává 2 vstupenky!

Správnou odpověď zašlete na číslo : 900 11 07 a sms ve tvaru DECH A nebo DECH B nebo DECH C

Cena SMS je 7 Kč. Službu zajišťuje ATS s.r.o.

deník

